DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)
den 15 december 2005 *

I de förenade målen C-232/04 och C-233/04,

Angående begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställts av Arbeitsgericht Düsseldorf (Tyskland), genom beslut av den 5 maj 2004, som inkom till domstolen den 3 juni 2004, i målen

Nurten Güney-Görres (C-232/04),

Gul Demir (C-233/04)

mot

Securicor Aviation (Germany) Ltd,

Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG,

* Rättegångsspråk: tyska.

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Rosas samt domarna J.-P. Puissochet, S. von Bahr, A. Borg Barthet (referent) och U. Lõhmus,

generaladvokat: M. Poiares Maduro,
justitiesekreterare: byrådirektören K. Sztranc,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 20 april 2005,

med beaktande av yttranden som avgetts av:

— Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG, genom F. Kasper, T. Wegmann och L. Kolks, Rechtsanwälte,

— Securicor Aviation (Germany) Ltd, genom C. Berger, Rechtsanwalt,

— Förbundsrepubliken Tyskland, genom C.-D. Quassowski, A. Tiemann, M. Lumma och U. Forsthoff, samtliga i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom G. Rozet, H. Kreppel och F. Erlbacher, samtliga i egenskap av ombud,

och efter att den 16 juni 2005 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Besluten om hänskjutande rör tolkningen av artikel 1 i rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter (EGT L 82, s. 16).

2 Besluten har framställts i två mål mellan, å ena sidan, Nurten Güney-Görres och Gul Demir och, å andra sidan, företaget Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG (nedan kallat Kötter), som enligt avtal ansvarar för säkerhetskontrollen av passagerare och deras bagage på Düsseldorfs flygplats, och Güney-Görres och Demirs tidigare arbetsgivare Securicor Aviation (Germany) Ltd (nedan kallat Securicor), ett företag som tidigare innehade nämnda uppdrag enligt ett avtal som sagts upp. Güney-Görres och Demir väckte talan mot Kötter vid Arbeitsgericht Düsseldorf (Tyskland) (arbetsdomstol) i syfte att få fastställt att arbetsförhållandet mellan dem och Securicor fortsatte att gälla gentemot Kötter med stöd av 613 § i den tyska civillagen (Bürgerliches Gesetzbuch, nedan kallad BGB), genom vilken direktiv 2001/23 införlivades med tysk rätt.

Tillämpliga bestämmelser

De gemenskapsrättsliga bestämmelserna

3 Genom direktiv 2001/23 kodifieras rådets direktiv 77/187/EEG av den 14 februari 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av verksamheter (EGT L 61, s. 26; svensk specialutgåva, område 5, volym 2, s. 91), i dess lydelse enligt rådets direktiv 98/50/EG av den 29 juni 1998 (EGT L 201, s. 88).

4 I artikel 1 i direktiv 2001/23, vari direktivets tillämpningsområde fastställs, föreskrivs följande:

"1. a) Detta direktiv skall tillämpas vid överlåtelse * av ett företag, en verksamhet eller en del av ett företag eller en verksamhet till en annan arbetsgivare genom lagenlig överlåtelse eller fusion. [* I överensstämmelse med andra språkversioner av direktivet används i stället för uttrycket "överlåtelse ... genom lagenlig överlåtelse" nedan uttrycket "övergång ... till följd av avtal". Övers. anm.]

b) Med förbehåll för vad som sägs under a och i nedan följande bestämmelser i denna artikel, skall med [övergång] enligt detta direktiv förstås överlåtelse av en ekonomisk enhet, som behåller sin identitet och varmed förstås en organiserad gruppering av tillgångar vars syfte är att bedriva ekonomisk verksamhet, [oavsett om] denna utgör huvud- eller sidoverksamhet.

..."

5 Artikel 1 i direktiv 2001/23 är identisk med artikel 1 i direktiv 77/187, i dess lydelse enligt direktiv 98/50, i vilket det i skäl 4 anges att

"... rättssäkerhet och insyn kräver att det rättsliga begreppet [övergång] klargörs mot bakgrund av EG-domstolens rättspraxis. Ett sådant klargörande ändrar inte direktivets räckvidd, såsom denna uttolkas av domstolen".

6 Artiklarna 3 och 4 i direktiv 2001/23 innehåller följande bestämmelser:

"Artikel 3

1. Överlåtarens rättigheter och skyldigheter på grund av ett anställningsavtal eller ett anställningsförhållande som gäller vid tidpunkten för överlåtelsen skall till följd av en sådan överlåtelse övergå på förvärvaren.

...

Artikel 4

1. [Övergången] av ett företag, en verksamhet eller en del av en verksamhet skall i sig inte utgöra skäl för uppsägning från överlåtarens eller förvärvarens sida. Denna

bestämmelse skall dock inte hindra uppsägningar som sker av ekonomiska, tekniska eller organisatoriska skäl där förändringar i arbetsstyrkan ingår.

..."

De nationella bestämmelserna

7 Övergång av anställningsförhållanden på grund av övergång av verksamhet och det därmed sammanhängande förbudet mot uppsägning regleras i 613 a § BGB, som har rubriken "Rättigheter och skyldigheter vid övergång av verksamhet". Bestämmelsen har följande lydelse:

"1) Om en verksamhet eller en del av en verksamhet genom avtal övertas av en annan ägare inträder denna i rollen som arbetsgivare och övertar alla rättigheter och skyldigheter som följer av de anställningsförhållanden som förelåg vid tidpunkten för övergången. Om dessa rättigheter och skyldigheter regleras i ett kollektiv- eller företagsavtal kommer de att utgöra innehållet i anställningsförhållandet mellan den nya ägaren och arbetstagaren och de får inte ändras till arbetstagarens förfång innan ett år förflutit från tidpunkten för övergången. Den andra meningen är inte tillämplig när rättigheter och skyldigheter till följd av ägarbytet regleras i ett annat kollektiv- eller företagsavtal. Före utgången av den frist som har fastställts i den andra meningen kan rättigheter och skyldigheter ändras om kollektiv- eller företagsavtalet inte längre är tillämpligt, eller, om parterna inte är ömsesidigt bundna av ett kollektivavtal, inom ramen för ett annat kollektivavtal, som den nye ägaren och arbetstagaren har kommit överens om att tillämpa.

2) Den tidigare arbetsgivaren skall ansvara solidariskt med den nye ägaren i fråga om de skyldigheter som avses i punkt 1, förutsatt att de har uppstått före tidpunkten för övergången och att de skall fullgöras inom ett år från denna tidpunkt. Om dessa skyldigheter emellertid skall fullgöras efter övergången, ansvarar den tidigare arbetsgivaren endast för dessa i den mån de är att hänföra till tiden före övergången.

3) Om en juridisk person eller ett handelsbolag genom omvandling upphör att existera är punkt 2 inte tillämplig.

4) Den tidigare arbetsgivarens eller den nye ägarens uppsägning av en arbetstagares anställningsavtal på grund av att verksamheten eller en del av verksamheten övertagits av den nya ägaren är ogiltig och utan verkan. Anställningsavtalet kan dock sägas upp av andra skäl.

5) Den tidigare arbetsgivaren eller den nya ägaren skall före övergången skriftligen underrätta de arbetstagare som är berörda av övergången om

1. tidpunkt eller föreslagen tidpunkt för övergången,

2. skäl för övergången,

3. övergångens juridiska, ekonomiska och sociala följder för arbetstagarna, och

4. planerade åtgärder med avseende på arbetstagarna.

6) Arbetstagaren kan inom en månad efter det att han fått del av underrättelsen i punkt 5 skriftligen invända mot övergången av anställningsförhållandet. Invändningen kan göras gällande antingen i förhållande till den tidigare arbetsgivaren eller till den nya ägaren."

Bakgrund

8 Güney-Görres och Demir var tillsvidareanställda hos Securicor som säkerhetskontrollanter vid passagerar- och bagagekontrollen på Düsseldorfs flygplats.

9 Genom ett avtal av den 5 april 2000 med tyska staten, företrädd av Bundesministerium des Inneren (förbundsministeriet för inrikes frågor, nedan kallat BMI), fick Aviation Defence International Germany Ltd uppdraget att sköta säkerhetskontrollen av passagerare och deras bagage på Düsseldorfs flygplats i enlighet med 29 c.1 § tredje meningen i luftfartslagen (Luftverkehrsgesetz), i dess lydelse av den 27 mars 1999 (BGBl. 1999 I, s. 550). Securicor övertog utförandet av detta avtal, som löpte ut den 31 december 2003.

10 Tyska staten tillhandahöll enligt avtalsvillkoren Securicor den flygsäkerhetsutrustning som var nödvändig för säkerhetskontrollen av passagerare. I utrustningen ingick bland annat metalldetektorbågar, transportband utrustade med ett system för automatisk röntgenkontroll (utrustning för kontroll av bagage och genomlysningsapparater), handburna detektorer och sprängämnesdetektorer.

11 Securicor hade 306 anställda varav 295 uteslutande arbetade med säkerhetskontroll av passagerare. De som tilldelats denna uppgift hade genomgått en särskild utbildning under minst fyra veckor, avlagt ett prov för flygsäkerhetskontrollanter och fått tillstånd av behörig myndighet att utföra säkerhetskontroller. Arbetstagarna stod vid utövandet av säkerhetskontrollen av passagerare under tillsyn av behörig myndighet vid Bundesgrenzschutz (den tyska gränspolisen).

12 Genom skrivelse av den 5 juni 2003 meddelade BMI Securicor att avtalet avseende säkerhetskontrollen av passagerare på Düsseldorfs flygplats inte skulle förlängas efter den 31 december 2003. Den 16 september 2003 informerade BMI Securicor om att kontraktet tilldelats Kötter.

13 Som svar på en fråga från Securicor förklarade Kötters verkställande direktör att företaget inte var intresserat av en övergång av verksamheten. Genom skrivelse av den 17 november 2003 meddelade Kötter Securicor att det inte hade för avsikt att överta mer än ett fåtal av Securicors anställda.

14 Genom skrivelser av den 26 november 2003 sade Securicor upp Güney-Görres och Demirs respektive anställningsavtal med verkan från den 31 december 2003. Securicor sade även upp anställningsavtalen med alla andra arbetstagare som anställts med anledning av avtalet med tyska staten.

15 Den 31 december 2003 upphörde Securicor att utöva den kontrollverksamhet på Düsseldorfs flygplats som staten gett det i uppdrag att utföra.

16 Från och med den 1 januari 2004 var det Kötter som med stöd av ett avtal med tyska staten ombesörjde säkerhetskontrollen av passagerare och deras bagage på nämnda flygplats. Avtalet var i stort sett identiskt med det som hade slutits med Securicor. Även Kötter använde sig av den statligt ägda flygsäkerhetsutrustningen.

17 Kötter övertog samma dag 167 av Securicors tidigare anställda. Bland dessa ingick dock inte Güney-Görres och Demir. De arbetstagare som Kötter övertog och som fick i uppgift att sköta säkerhetskontrollen av passagerare stod även de under tillsyn av behörig myndighet vid Bundesgrenzschutz.

Målen vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

18 Målen vid den nationella domstolen rör frågan huruvida Securicors uppsägning av de aktuella anställningsavtalen med verkan från den 31 december 2003 har avslutat anställningsförhållandet mellan sökandena i de nationella målen och Securicor och/eller mellan dem och Kötter eller om anställningsförhållandena tvärtom, då uppsägningen skett under en företags- eller verksamhetsövergång, har övergått på Kötter genom en övergång av företag eller verksamhet i den mening som avses i artikel 1 i direktiv 2001/23.

19 Enligt Arbeitsgericht Düsseldorf beror utgången av tvisten på hur begreppet "övergång av företag eller verksamhet" i artikel 1 i direktiv 2001/23 skall tolkas.

20 Den nationella domstolen har angett att det framgår av EG-domstolens rättspraxis att en övergång av tillgångar till den som tilldelats kontraktet utgör ett av de kriterier som är kännetecknande för en övergång av verksamhet. Den nationella domstolen är

osäker på huruvida det enligt gemenskapsrätten är tillåtet att för att tillgångarna skall anses ha övergått kräva att de används i eget kommersiellt syfte, ett krav som införts i Bundesarbeitsgerichts rättspraxis (federal arbetsdomstol).

21 Arbeitsgericht Düsseldorf anser att det för att kunna döma i saken är nödvändigt att veta om det har skett en övergång från Securicor till Kötter av tillgångar i form av flygsäkerhetsutrustning, bland annat metalldetektorbågar, transportband utrustade med ett system för automatisk röntgenkontroll (utrustning för kontroll av bagage och genomlysningsapparater), handburna detektorer och sprängämnesdetektorer.

22 Den nationella domstolen anser inte att utrustningen har använts i eget kommersiellt syfte, eftersom tyska staten, det vill säga uppdragsgivaren, stod för underhållet och finansieringen av den. Tjänsteleverantörerna hade inte heller någon som helst möjlighet att använda utrustningen för egen räkning. De kunde varken dra någon ytterligare ekonomisk fördel av den eller bestämma över dess beskaffenhet och omfattning. Av kontraktshandlingarna framgår dessutom att de var skyldiga att använda denna utrustning.

23 Mot denna bakgrund beslutade Arbeitsgericht Düsseldorf att vilandeförklara målet och hänskjuta följande tolkningsfrågor till domstolen:

"1) Krävs det, vid en helhetsbedömning av huruvida det föreligger en övergång av verksamhet enligt artikel 1 i direktiv 2001/23/EG — oberoende av frågan om äganderätten — när ett kontrakt har tilldelats en ny uppdragstagare, att

tillgångarna har överförts från den tidigare uppdragstagaren till den nya med avsikt att användas i eget kommersiellt syfte? Är det för att man skall anse att en övergång skett nödvändigt att uppdragstagaren har rätt att i eget ekonomiskt intresse bestämma hur utrustningen skall användas? Skall det göras åtskillnad på om uppdragsgivarens tillgångar utgör "föremålet" eller "medlet" för den tjänst som uppdragstagaren tillhandahåller?

2) Om EG-domstolen besvarar den första frågan jakande:

a) Är det i så fall otänkbart att anse att utrustningen används i eget kommersiellt syfte om uppdragsgivaren endast låter uppdragstagaren använda den men själv står för underhållet och de därmed sammanhängande kostnaderna?

b) Använder uppdragstagaren utrustningen i eget kommersiellt syfte när den vid kontrollen av flygpassagerare på flygplatser använder de metalldetektorbågar, handburna detektorer och genomlysningsapparater som uppdragsgivaren ställt till förfogande?"

24 Genom beslut av domstolens ordförande av den 9 juli 2004 har målen C-232/04 och C-233/04 förenats vad gäller det skriftliga förfarandet, det muntliga förfarandet och domen.

Prövning av tolkningsfrågorna

25 Den nationella domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida det, vid bedömningen av om det föreligger en övergång av verksamhet enligt artikel 1 i direktiv 2001/23, föreligger krav på att tillgångarna har överförts från en tidigare uppdragstagare till en ny med avsikt att användas i eget kommersiellt syfte. Genom sin andra fråga, som ställs för det fall den första frågan besvaras jakande, ombeds domstolen att avgränsa begreppet eget kommersiellt syfte.

26 Securicor har gjort gällande att det framgår av domstolens rättspraxis att en övergång av huvuddelen av de materiella tillgångarna har skett när den nya uppdragstagaren använder dem. Det förhållandet att uppdragstagaren använder dem efter eget gottfinnande eller enligt instruktioner från uppdragsgivaren saknar betydelse. Securicor har således gjort gällande att det inte går att vidmakthålla kravet på eget kommersiellt syfte.

27 Den tyska regeringen och Kötter har gjort gällande att det avgörande kriteriet för bedömningen av huruvida det föreligger en övergång av tillgångar från den tidigare uppdragstagaren till den nya är att de har övergått till den sistnämnde i syfte att användas i eget kommersiellt syfte. Det görs gällande att kriteriet är förenligt med domstolens rättspraxis. Enligt nämnda regering skall begreppet förstås så, att den nya kontraktsinnehavaren använder tillgångarna efter eget gottfinnande och med stöd av egna kostnadskalkyler i syfte att öka sin vinst. Däremot anser den tyska regeringen att frågan huruvida de tillgångar som uppdragsgivaren ställt till förfogande utgör föremålet eller medlet för uppdragstagarens tillhandahållande av tjänsten inte i sig ger någon klar avgränsning.

28 Europeiska gemenskapernas kommission anser att den första frågan skall besvaras nekande. Frågan om tolkningen av begreppet "överföring av tillgångar" kan enligt kommissionen inte prövas separat från de övriga kriterier som måste prövas vid bedömningen av huruvida det skett en övergång av företag eller verksamhet. Vad gäller kravet på överföring av materiella tillgångar har kommissionen konstaterat att Kötters anställda från och med den 1 januari 2004, precis som Securicors anställda, uppenbarligen använde de materiella tillgångarna, det vill säga metalldetektorbågarna, utrustningen för kontroll av bagage, de handburna detektorerna och sprängämnesdetektorerna. Det erinras om domstolens rättspraxis, enligt vilken det inte har någon större betydelse om utrustningen tillhör uppdragstagaren eller inte. Kommissionen anser att Bundesarbeitsgerichts rättspraxis, enligt vilken det endast är möjligt att tillskriva uppdragstagarens verksamhet dessa tillgångar om "tillgångarna har ställts till rättsinnehavarens förfogande med avsikt att användas i eget kommersiellt syfte", strider mot direktiv 2001/23.

Domstolens bedömning

29 Enligt artikel 1.1 a i direktiv 2001/23 skall "[d]etta direktiv ... tillämpas vid [övergång] av ett företag, en verksamhet eller en del av ett företag eller en verksamhet till en annan arbetsgivare [till följd av avtal] eller fusion".

30 Enligt artikel 1.1 b i direktivet "skall med [övergång] enligt detta direktiv förstås överlåtelse av en ekonomisk enhet, som behåller sin identitet och varmed förstås en organiserad gruppering av tillgångar vars syfte är att bedriva ekonomisk verksamhet, [oavsett om] denna utgör huvud- eller sidoverksamhet". Enligt skäl 4 i direktiv 98/50 infördes preciseringen i syfte att klargöra begreppet överföring mot bakgrund av domstolens rättspraxis.

31 Enligt denna rättspraxis syftar direktiv 2001/23 till att trygga kontinuiteten i anställningsförhållanden inom en ekonomisk enhet, oberoende av om det sker ett ägarbyte. Det avgörande kriteriet för att fastställa om det föreligger en övergång enligt direktivet är således om enheten i fråga behåller sin identitet, vilket är fallet i synnerhet när driften faktiskt fortsätter eller återupptas (se bland annat dom av den 18 mars 1986 i mål 24/85, Spijkers, REG 1986, s. 1119, punkterna 11 och 12, av den 11 mars 1997 mål C-13/95, Süzen, REG 1997, s. I-1259, punkt 10, och av den 20 november 2003 i mål C-340/01, Abler m.fl., REG 2003, s. I-14023, punkt 29).

32 För att direktiv 2001/23 skall vara tillämpligt måste övergången emellertid hänföra sig till en varaktigt organiserad ekonomisk enhet vars verksamhet inte är begränsad till utförandet av ett visst arbete (se bland annat dom av den 19 september 1995 i mål C-48/94, Rygaard, REG 1995, s. I-2745, punkt 20). Begreppet enhet avser följaktligen en sådan organisation av personer och tillgångar som kan bedriva en ekonomisk verksamhet genom vilken ett särskilt syfte eftersträvas (se bland annat domarna i de ovannämnda målen Süzen, punkt 13, och Abler m.fl., punkt 30).

33 För att avgöra om förutsättningarna för övergång av en varaktigt organiserad ekonomisk enhet är uppfyllda måste hänsyn tas till samtliga omständigheter som kännetecknar ifrågavarande transaktion. Till dessa omständigheter hör särskilt vilket slags företag eller vilken verksamhet som det är fråga om, huruvida några materiella tillgångar — såsom fastigheter eller lös egendom — har övertagits, värdet på de immateriella tillgångarna vid tidpunkten för övergången, huruvida huvuddelen av personalstyrkan har övertagits av den nye arbetsgivaren, huruvida kundkretsen har övertagits samt hur lika de verksamheter är som har bedrivits före och efter övergången och hur länge ett eventuellt avbrott i verksamheten har varat (se bland annat dom av den 19 maj 1992 i mål C-29/91, Redmond Stichting, REG 1992, s. I-3189, punkt 24, svensk specialutgåva, volym 12, s. 87, samt domarna i de ovannämnda målen Spijkers, punkt 13, Süzen, punkt 14, och Abler m.fl, punkt 33).

34 Alla dessa omständigheter är emellertid endast aspekter av den helhetsbedömning som skall göras och kan därför inte bedömas var för sig (se bland annat domarna i de ovannämnda målen Spijkers, punkt 13, Süzen, punkt 14 och Abler m.fl., punkt 34).

35 Den nationella domstolen skall, vid sin bedömning av de faktiska omständigheter som utmärker den ifrågavarande transaktionen, ta hänsyn till vilket slags företag eller vilken verksamhet som det rör sig om. Av detta följer att den vikt som skall tillmätas de olika kriterierna för bedömningen av om det har förekommit en övergång i den mening som avses i direktiv 2001/23 med nödvändighet varierar med hänsyn till den verksamhet som bedrivs och även till de produktions- eller driftsmetoder som används i ifrågavarande företag, verksamhet eller del av verksamhet (se domen i det ovannämnda målet Süzen, punkt 18, samt dom av den 10 december 1998 i de förenade målen C-173/96 och C-247/96, Hidalgo m.fl., REG 1998, s. I-8237, punkt 31, och domen i det ovannämnda målet Abler m.fl., punkt 35).

36 De frågor som Arbeitsgericht Düsseldorf har ställt syftar till att klargöra under vilka förutsättningar ett av de kriterier som skall beaktas, nämligen att det skett en övergång av tillgångar, kan anses vara uppfyllt. Den nationella domstolen vill veta om det faktum att en övergång av tillgångar har skett kan villkoras av att tillgångarna i fråga har överförts i syfte att andvändas i eget kommersiellt syfte.

37 Domstolen påpekar att det följer av ordalydelsen i artikel 1 i direktiv 2001/23 att direktivet omfattar samtliga fall där det till följd av avtal har skett ett byte av den fysiska eller juridiska person som är ansvarig för företagets eller verksamhetens drift och som därför övertar arbetsgivaransvaret för företagets eller verksamhetens anställda, oberoende av om äganderätten till de materiella tillgångarna har överförts eller inte (domen i det ovannämnda målet Abler m.fl, punkt 41 och där angiven rättspraxis).

38 I punkt 42 i domen i det ovannämnda målet Abler m.fl slog domstolen fast att den omständigheten att de materiella tillgångar som övertagits av den nya entreprenören inte tillhörde dennes föregångare utan tillhandahölls av beställaren inte innebar att det kunde uteslutas att det förelåg en övergång av företag eller verksamhet i den mening som avses i direktiv 77/187.

39 Det faktum att uppdragstagaren använder de övertagna tillgångarna i eget kommersiellt syfte är således inte något avgörande kriterium för bedömningen av huruvida det skett en övergång av tillgångar.

40 Ett sådant krav framgår varken av ordalydelsen eller av syftet med direktiv 2001/23, som är att säkerställa dels skyddet för arbetstagare vid företags- eller verksamhetsbyte, dels genomförandet av den inre marknaden.

41 Av samma skäl innebär inte det förhållandet att de materiella tillgångarna övertas av den nya uppdragstagaren utan avsikt att användas i eget kommersiellt syfte att det inte har skett en övergång av tillgångar eller av företag eller verksamhet i den mening som avses i direktiv 2001/23.

42 Den nationella domstolens första fråga skall således besvaras enligt följande. Artikel 1 i direktiv 2001/23 skall tolkas så, att vid en helhetsbedömning av huruvida det föreligger en övergång av företag eller verksamhet när ett kontrakt har tilldelats en ny uppdragstagare enligt denna artikel, är det förhållandet att tillgångarna har överförts med avsikt att användas i eget kommersiellt syfte inte en nödvändig förutsättning för att en överföring av dessa tillgångar från den tidigare uppdragstagaren till den nya skall anses ha skett.

43 Med hänsyn till att domstolen har besvarat den första frågan nekande saknas anledning att besvara den andra frågan.

44 Det åligger den nationella domstolen att mot bakgrund av samtliga ovanstående kriterier och efter en helhetsbedömning fastställa huruvida en övergång av företag eller verksamhet har skett i målet vid den nationella domstolen. Domstolen påpekar att en övergång av tillgångar endast utgör en aspekt av flera i den helhetsbedömning som det ankommer på den nationella domstolen att genomföra vid bedömningen av huruvida det har skett en övergång av företag eller verksamhet i den mening som avses i direktiv 2001/23.

Rättegångskostnader

45 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

Artikel 1 i rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter skall tolkas så, att vid en helhetsbedömning av huruvida det föreligger en övergång av företag eller verksamhet när ett kontrakt har tilldelats en ny uppdragstagare enligt denna artikel, är det förhållandet att tillgångarna har överförts med avsikt att användas i eget kommersiellt syfte inte en nödvändig förutsättning för att en överföring av dessa tillgångar från den tidigare uppdragstagaren till den nya skall anses ha skett.

Underskrifter